

[Arne Sørensen.]

pCt. til Dagbladene og en 40—50—60 pCt. til den øvrige Bogtrykproduktion, saa tror jeg, man kan sige, det er meget uheldigt, at denne Sag ikke er blevet drøftet offentligt her fra Begyndelsen af; for den har faaet et meget ilde Rygte, ikke mindst naturligvis hos de Bogtrykkere og Arbejdere, som risikerer at blive økonomisk ramt.

Det nævnte Rygte synes jeg man skal bringe offentligt frem, og det vil jeg selv gerne gøre, det skal siges herfra. Rygтет lyder jo, som alle ærede Medlemmer ved, saadan, at man anklager Rigsdagsmændene for at have tildelt den Del af Tryksagerne, som de selv er knyttet til, en meget ringe Nedskæring, og den Del af Tryksagerne, som de ikke er knyttet til, en meget stor Nedskæring. Og man anklager ligeledes Rigsdagsmændene for, at det har de gjort i Tryghed, fordi den Del af Tryksagerne, Rigsdagsmændene er knyttet til, nemlig Dagspressen, kan raabe saa højt, at den overdøver alle Raab fra andre Tryksager. Det er et meget ilde Rygte for Rigsdagen at have løbende, selv om det først og foreløbig kun kommer fra dem, der vil blive ramt af denne Ordning; men det er et Rygte, en Vurdering, som kan komme længere ud. Det glæder mig derfor at se, at der et Par Steder i den højtærede Ministers Fremsættelsestale har været Hentydninger til, at man kan tænke sig at ændre dette Forhold.

I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa de mange Enkeltheder. Jeg synes, at mange af de Spørgsmaal, som er rejst i den højtærede Ministers Tale, hvis de skal have en saglig Behandling, kræver en langt grundigere og længere Behandling, end et Indlæg her kan give.

Stærke: Dagene længes, Vinteren strenges, Havet er frosset til, Varetilførslerne vanskeliggøres, mange Mennesker har det haardt, og Planøkonomerne og Protektionisterne fryder sig, for det virker jo næsten endnu mere effektivt end alle hjemmelavede Restriktioner. Systemet selv er ved at fryse fast, og Planøkonomernes forkomne Fingre klør i Kulden efter at lave endnu flere Restriktioner. Og imens er en uendelig graa Lede ved at brede sig i næsten alle jævne Befolkningslag, og den forøges i betydelig Grad ved Regeringens Nedskæringsplaner, Reguleringsplaner, Forbrugsindskrænkninger, Vareforsyningslovsforlængelser og Englandstraktater. Det er faktisk saadan her i Landet, at de fleste vil gerne af med Restriktionerne. Selv Regeringen og den højtærede Handelsminister vil i Virkeligheden

gerne af med Restriktionerne. De kan ikke vise Vejen, men vi kan. Vi ved, hvordan det skal gøres, og derfor har vi en vis Pligt til at sige et Par Ord.

Husmødrene har paatænkt et Kvindetog til Christiansborg. Der er Uro inden for Husmødrenes Kreds. Landboforeningerne har erklæret, at de ønsker Statshandelen ophævet, Eksportrestriktionerne ophævet. De Handelsrejsende og Repræsentanterne er fortvivlede, de har kun lidt at handle med, og Priskontrolørerne snuser til alt og snapper efter alt, hvad de har med at gøre. Storhandelen er lammet. Den fri Handlsaand er lagt for Had. Haandværkerne begynder at røre paa sig, til Trods for at Restriktionernes Baand og Administrationens Tandhjul hindrer enhver større fri Bevægelse. Ugebladene beklager sig over Papirnedskæringens Forhold, Frugthandlerne rejser Protest imod Systemet. Alle de butikshandlerne klager sig, og det samme gør Kunderne. Snedkerlavet og Møbelhandlerne protesterer og føler sig gaaet for nær. Hotelfaget, Restaurationsfaget føler sig forfulgt og jaget. I utallige smaa Arbejderhjem føler man de svidende Følger af Afspæringspolitikken uden altid at gøre sig klart, hvor meget af den de kan takke de to Partier for, som de engang troede repræsenterede deres Interesser. Nu føler de Resultatet af den kolde socialdemokratiske Nedskæringskniv, som gør anderledes ondt i Kødet end en hvilken som helst anden; fordi den baade er rusten og hakket i Kanten.

Dagene længes og Vinteren strenges. Alle er i Virkeligheden imod dette forbandede System, som maler Fattigdom, Kulde og Sult, og stadig væk er der en Regering, som tænker paa at udvide Indgrebene og lægge endnu flere Ting ind under Embedsmænd og Regeringskontrol. Vælgerne længes; Restriktionerne strenges.

Det siges, at vi har Folkestyre i dette Land og Erhvervsfrihed. Gud bedre det! Mere og mere er blevet lagt ind under Embedsmandsadministrationen og unddraget Folketingets Afgørelse. Det er saa alvorligt, at Sogneraadmedlemmet Redaktør Hemmer Hansen ifølge „Aarhus Stiftstidende“ udtalte paa et Møde i Aabyhøj — jeg vil gerne bede om Formandens Tilladelse til et kort Citat —

„Da vi i Foraaret forklarede Handelsministeren, hvordan det vilde gaa, svarede han: Det skal blive lavet om allerede i Morgen. Men næste Dag blev han af sine Embedsmænd tvunget til offentligt at tage sit Løfte til Delegationen i sig. Vi lever under et Embedsmandsvælde,